

[Hauch.]

handlingerne kan føre til, og se, om der er nogen som helst Alvor bag ved Statsministerens Udtalelse om, at han gerne saa, at der opnaaedes Enighed mellem Rigsdagens 4 store Partier om Sagen. Det vil vi kunne tale om, naar vi kommer i Udvalget, og saa kan vi se, hvad vi naar til, naar Sagen kommer til anden Behandling i det høje Landsting.

I øvrigt vil jeg gerne gøre nogle faa Bemærkninger til det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Hendriksen). Da det ærede Medlem naaede til et vist Stadium i sin Tale her i Gaar, hørte Argumentationen op. Det ærede Medlem argumenterede ikke mere, men brugte andre Fremgangsmaader, hvad jo ikke er ukendt i offentlig Diskussion. Jeg skal slet ikke følge det ærede Medlem paa denne Vej — det vilde i og for sig ikke være svært —, men kun gøre nogle ganske faa Bemærkninger til det ærede Medlem i Anledning af den Tale, han holdt i Gaar, dels om Værdien af denne Tale over for konservative Vælgere, dels om det ærede Medlems hele Stilling under denne Forfatningssags Behandling.

Det ærede Medlem sagde i Gaar i sin begejstrede Omtale af det Grundlovsforslag, som han her har sluttet sig til, at det var jo ikke noget Kompromis. Man maatte altsaa faa det Indtryk, at det var et Forslag, som man fra et konservativt Synspunkt maatte glæde sig over, at det var et vaskeægte konservativt Grundlovsforslag, der her forelaa. Jeg tror nok, jeg tør antyde, at dersom der blandt Tilhørere her i Landstinget i Gaar har været konservativt indstillede Vælgere, har de faaet en underlig Smag i Munden, da de hørte det ærede Medlems begejstrede Udtalelser om det foreliggende Grundlovsforslag. Thi hvad er der i dette Grundlovsforslag, som i nogen som helst Henseende, paa nogen som helst Maade imødekommer de Synspunkter, som man fra konservativ Side hidtil har arbejdet for og kæmpet for? Dersom det ærede Medlem vilde være saa venlig at paavise, paa hvilke Punkter dette Forslag imødekommer de Synspunkter, som hidtil har været og formentlig ogsaa i Fremtiden vil være Fler-tallet af konservativt indstillede Vælgeres, vilde jeg og antagelig mange flere, ikke mindst konservative Vælgere her i Landet, være ham taknemmelige. Det ærede Medlems begejstrede Tilslutning til dette Forslag virkede ikke overbevisende paa mig, næppe heller paa konservative Vælgere. Jeg tror altsaa,

at det ærede Medlem skulde benytte den fortræffelige Lejlighed, der her gives ham, til at godtgøre, hvor i Forslaget de store Fremskridt findes, som man fra konservativ Side har længtes efter. At Længselen hos det ærede Medlem selv er af forholdsvis ny Dato, skal jeg om et Øjeblik komme ind paa.

Det ærede Medlem siger altsaa, at der er ingen Kompromisser i dette Forslag. Er det nu vel betænkt at prøve paa at faa Vælgerne til at tro det? Min ærede Meningsfælle, der talte for et Øjeblik siden, paaviste ganske vist, at der paa et bestemt Omraade ikke var noget Kompromis, nemlig med Hensyn til de kirkelige Spørgsmaal, for her var Tale om en fuldkommen Overgivelse til det socialdemokratiske Standpunkt, og deri har min ærede Meningsfælle Ret. Men der kunde jo være andre Steder, hvor Forslaget bærer Præg af Kompromis, Valgretsaldere f. Eks. Saa vidt jeg ved, har man fra Socialdemokratiets Side hævdet det Synspunkt, at Valgretsaldere burde ligge ved 21 Aar, maaske endnu lavere, og jeg har da forstaaet, at naar det ikke blev 21, men 23, er det Udtryk for en Imødekommenhed over for de Konservative — det vidner ganske vist om megen Nøjsomhed fra konservativ Side, men det er en Sag for sig. Det forekommer mig, at der her er Tale om et Kompromis.

Endvidere vil jeg gerne henvise til — det ærede Medlem og jeg ved jo god Besked derom, det har været drøftet i Forfatningskommissionen —, at med Hensyn til Bedømmelsen af, hvorvidt Love er grundlovsstridige eller ikke, har man fra Regeringspartiernes Side den Opfattelse, at det er noget, Fler-tallet i Rigsdagen skal afgøre, hvorimod man fra konservativ Side, dersom der da ikke er sket dybtgaaende Ændringer i saa Henseende, har det Standpunkt, at det bør være Domstolene. Hvordan er det gaaet? Ja, dersom man ser efter i Betænkningen og i Kommissionens Forhandlinger, finder man intet derom. Da man ikke har kunnet blive enig, har man lavet det Kompromis, at der ikke skulde staa noget.

I det hele taget forekommer det mig — det viser sig jo ogsaa ved den Uro og det Frafald, der har fundet Sted inden for det konservative Parti —, at der maaske nok kunde have været Grund til fra det ærede Medlems Side at tage Hensyn til de Vanskeligheder, det kan føre Partiet ud i og for Resten ogsaa føre os ud i, det skal ingen Hemmelighed være, derigennem, at det selv-